

schud. Dit is een stukje opgepot erfgoed dat we opnieuw in de levende actie gegoooid hebben, alhoewel... Het publiek van de alternatieve boekenbeurs blijft mij verbazen. Ze verschijnen in eclectische uniformen, alsof ze zich voor de strijd hebben opgemaakt: de mohikanenkam gesteven, van kop tot teen met roestvrij staal omhangen en rijkelijk voorzien van insignes. Het blijkt enkel een tactiek van afschrikking, want deze imaginaire guerrillero's ontmoeten elkaar in een sfeer van absolute zachtmoedigheid. Ze scharen zich rond theorieën die velen al lang bij het oud papier hebben gezet. En toch hebben zij het gelijk aan hun kant. Is het Zuiden al bevrijd van de westerse roofoorlog? Is het klassenonderscheid mondiaal ongedaan gemaakt? Terwijl het socialisme in West-Europa tot een brede, maatschappelijk aanvaarde volksbeweging uitgroeit, verkiezen deze jongeren de vlooioorlog. Het handboek voor guerrillaoorlogvoering van Robert Taber was trouwens een echte bestseller hier op de alternatieve boekenbeurs. Ik moet plots denken aan wat Guido Van Meir in een reportage zei: "*Wij waren geen provo's, wij werden provo's genoemd omdat we sympathiseerden met de Nederlandse provo's.*" Ook bij dit gezelschap, dat zich met plezier 'tuig' laat noemen, primeert de mentale affiniteit met het anarchisme. De vlooien mogen nog overvloedig kweken in het Zuiden en in de kraakpanden, de gemiddelde westerling heeft er weinig last van, toch zolang de glazen stolp over het Westen mooi gesloten blijft.

Hoera, een jubileum?! Een vormingsproject voor verenigingen

Hendrik Ollivier, Amsab-ISG

Na het succes van *Geuren en kleuren* was het provinciebestuur van Vlaams-Brabant graag bereid om verder samen te werken met de vier privaatrechtelijke archieven Amsab-ISG, KADOC, ADVN en het Liberaal Archief. Een vervolgproject kwam er onder de vorm van een cursusreeks voor verenigingen rond het omgaan met hun eigen erfgoed. Omdat de viering van een jubileum meestal de eerste gelegenheid is waarbij verenigingen stilstaan bij hun eigen verleden en geconfronteerd worden met de erfgoedproblematiek, kreeg het vormingsproject de titel *Hoera, een jubileum?!* Het project werd opgesplitst in vier sessies van telkens een volledige zaterdag, met in de voormiddag een uiteenzetting en in de namiddag één of meerdere workshops.

De eerste inleidende sessie werd verzorgd door het Liberaal Archief. De deelnemers werden ingeleid in het begrip 'erfgoed' in al zijn diversiteit, het zoeken naar bronnen, het opzetten van een evenement, geïllustreerd met talrijke praktijkvoorbeelden. In een tweede sessie, verzorgd door KADOC, werd dieper ingegaan op het omgaan met het eigen erfgoed. Het aanleggen van een archief, wat je wel en

wat je vooral niet moet doen bij het ordenen en ontsluiten; de problematiek van het conserveren, met aandacht voor de diversiteit van het materiaal: papier, foto's, audiovisueel materiaal enz. In de daaropvolgende sessies kwam het publieksmoment aan bod. In de derde sessie, voor rekening van Amsab-ISG, werd uit de doeken gedaan wat er zoal komt kijken bij het opzetten van een tentoonstelling. In de laatste sessie, verzorgd door ADVN, gebeurde hetzelfde voor het uitgeven van een boek of brochure.

Uitgangspunt bij alle sessies was dat alles zeer bevattelijk moest zijn, geen voer voor specialisten of academici, maar begrijpelijke, praktisch bruikbare informatie voor de geïnteresseerde leek. Vandaar ook de keuze van de omkadering: een jubileum, en de organisatie van workshops. Voor de sessie rond het opzetten van een tentoonstelling werd voortdurend verwezen naar voorbeelden uit de eigen praktijk en werd er vooral op gelet dat er niet altijd voorbeelden van prestigieuze (en dure) projecten werden gegeven, maar dat er ook werd verwezen naar kleinere en voor iedereen haalbare projecten. De workshops in deze sessie werden gegeven door Amsab-medewerkers Geert Bonne, Lieve Cosyns, Mario Van Driessche en Kris Desij. Bij elke tentoonstelling van Amsab-ISG zijn zij in het getouw en ze kennen de knepen van het vak. Het was ontroerend om te zien hoe gepensioneerden zich uitsloofden om een keurige passe-partout te snijden of hoe jonge moeders druk in de weer waren met het inlijsten van de meegebrachte foto's van hun

kroost. Ook hoorden we geanimeerde discussies tussen de deelnemers bij de oefening in het schikken van stukken in vitrines.

Het initiatief is in ieder geval een succes. Meer dan veertig verenigingen schreven zich in voor de eerste cyclus. De beoordeling door de deelnemers was zeer positief. Omdat het aantal inschrijvingen om praktische redenen beperkt moest blijven werd meteen een tweede cyclus opgezet in de lente en het najaar van 2004. Ook die is ondertussen volgeboekt. De sportverenigingen werden daarbij nog niet eens aangeschreven.

Bij de vormingscyclus hoort een syllabus. De tweede, aangepaste editie zal ook buiten het kader van de vorming verspreid worden en kan besteld worden bij de Dienst Cultuur van de Provincie Vlaams-Brabant.⁽¹⁾ Voor 2004 wordt het project ook uitgebreid met adviescheques, waarbij de deelnemende verenigingen ter plaatse het advies van de organiserende instellingen kunnen inwinnen. Door middelen vrij te maken om de verenigingsarchieven te registreren in de Archiefbank Vlaanderen wordt het project ook ingebed in een breder en langetermijnkader.

(1) Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Cultuur,
Provincieplein 1, 3010 Leuven
Tel. 016/26 76 71 - 016/26 76 05 (06)
Fax 016/ 26 76 35
e-mail: cultuur@vl-brabant.be